CONTRA LA DEMAGòGIA EXTREMA

CONTRA LA DEMAGòGIA EXTREMA

ALFONS QUINTÀ

El premi Nobel Czeslaw Milosz comença un dels seus llibres en prosa (La presa del poder El pensament captiu) amb un adagi hebreu segons el qual quan sents que algú diu que té prop del cent per cent de raó no te l'has de creure. Però, en canvi, si afirma posseir-ne un setanta o vuitanta per cent l'has d'escoltar, perque probablement és una persona honesta.
Vaig llegir Miloscz quan era un adoloscent que feia el batxillerat i el genial autor polonès no podia ni imaginar que seria premi Nobel. En recordo moltes coses entre les quals aquell adagi. Me'l vaig prendre seriosament intentant trobar alguna raó en els criteris dels que no pensen com jo. Sempre ho he més o menys assolit. Però ara no puc efectuar-ho respecte a l' independentisme casolà... el de Mas.
Realment, no li trobo cap excusa ni cap atenuant. Crec que s'ha passat. Els darrers dies han estat literalment una continua orgia de barbaritats. Voler encara fer creure que la impossible Catalunya independent seria membre de la Unió Europea és només una maldat. És voler ensarronar o estafar, que es defineix per intentar aconseguir alguna cosa amb engany. Personatges com Carles Viver Pi Sunyer no podien ignorar que estaven enganyant gent honrada i que ho feien en un tema important. Davant fets com aquest m'oblido de l'adagi hebreu de Milosz i del que calgui. Prou és prou.
Com ho és prendre's en broma la justificada advertència de tota (sic) la banca espanyola (compresa la ben modesta de Catalunya) i de totes les caixes espanyoles de fugir del que seria la conversió del país en una reiteració dels pitjors drames que han passat en països. Tanmateix, com més evident esdevé el drama més es reprodueixen i més augmenten les cabòries que endureixen la irracionalitat independentista.
Finalment els empresaris i financers decideixen donar la cara i la respota independentista no és dir quelcom racional sinó acusar-los de ser criats de "Madrit".
Ara bé, encara se'n veuran de més grosses. La realitat és que la Catalunya de Mas està en fallida i no té capacitat de finançar-se, cap ni una. Malgrat això es vol "desconnectar" d'Espanya. La primera desconnexió amb la qual Catalunya es trobarà és la del Fons de Garantia de Dipòsits del qual, com arreu del món, n'és titular únic i exclusiu l'Estat, que garanteix els dipòsits bancaris -tots, ben inçlosos els comptes corrents- fins als cent mil euros. Immediatament després d'un primer pas independentista, els dipòsits a Catalunya quedarien exclosos.
Es veuria que l'aspirant a reietó català està com sempre ho ha estat. Si perdés, com tot ho indica, el 27, el paradigma canviaria del tot.
En qualsevol cas, el 27-S no es resoldrà del tot el nostre drama. Hi haurà molt a reconstruir. No hi ha cap dubte que ell ha volgut destrossar tan com ha pogut. Vol un gran terrabastall per donar una dimensió èpica prsonal al desastre que ell va planificar, conscientment i deliberada.
Exposar aquesta dimensió d'obra personal, conscient i deliberada ha de ser conegut i esmicolat com a exemple del camí pel qual no hem de tornar a intentar passar. Haurem de reprendre la moderació que Mas ens va voler fer perdre, perquè Mas sempre ens va voler confondre usant el sectarisme demagògic i extrem.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/catalunya/2015/09/20/contra-demagogia-extrema/744278.html?utm_source=rss